



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

45. De naturæ, conditionibus, & gradibus Humilitatis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

luit; nec statim pro meritis prevaricatoribus poenas semper infligit, sed in longum plerumque tempus, dans locum poenitentiae, differt.

1. Pet. 2.

2. Exemplum Christi Domini, (qui cum malediceretur, non maledicebat: cum periretur, non comminabatur,) quam merito proinde audiendus, dum nos ad se invitandum inuitat, *Discite à me, quia mitis sum & humilis corde.*

Mate. II. 3

Exemplum sanctorum Angelorum tutelarium, tanta mansuetudine & clementia clientum suorum tantam ingratitude, contumaciam, proteruiamque tanto tempore tolerantium. Feruor proficiendi in mansuetudine & clementia.

XLV.

De Natura, Conditionibus, & Gradibus Humilitatis.

Lib. de
grad.
humil.

2. 2. 9.

I. **E**Xpende in quo consistat perfecta Humilitas; (quae iuxta D. Bernardum: Est virtus, qua quis ex verissima sui cognitione sibi vilescit. vel iuxta D. Thomam: Virtus refrenans impetum animi, ne tendant in magna: vel, ne existimet se esse supra id quod est.) Nimirum, in eo, ut quis. Quoad intellectum sublimitatem Dei tanquam fontis infiniti omnium bonorum viua fide appre-

apprehendat; & quoad voluntatem
 eidem se cum magna reuerentia sub-
 mittat. 2. Vt similiter quoad intelle-
 ctum suam propriam vilitatem &
 abyssum nihili sui profundè penetret,
 seque vilem & despicabilem verè co-
 ram Deo agnoscat; & quoad volunta-
 tem ex animo se despiciat, despicique
 ab alijs exoptet. O quam pretiosa Mar-
 garita est hæc Humilitas, qua æterna
 potest in cælo tam facilè comparari
 sublimitas! Desideriū verè humilitatis.
 II. Quas exigat Humilitas, vt maioris
 sit pretij & meriti, conditiones: vide-
 licet 1. vt *pura & recta* sit, seu vt ex
 corde puro gratia informato prodeat;
 rectaque in depressionem sui, & exal-
 tationem Dei tendat. 2. vt *Magna* sit,
 quoad latitudinem, ad omnes seipsum
 humiliandi, contemptumque ab alijs
 quibuscumque patiendi occasiones,
 modosque se extendens quoad longi-
 tudinem, ad finem vsque vitæ, & ultra
 perdurans: quoad sublimitatem, sum-
 mum sui contemptum appetens: quo-
 ad profunditatem infra omnes, nemi-
 ne dempto, se demittens, & profun-
 dius demittere exoptans. 3. vt *For-
 tis & constans* sit, eadem inter summos
 honores & summas contumelias

inconcussa perseverās. Quāto rarior tam perfecta humilitas est ip̄ mundo, tanto carior est, & pretiosior in celo. Feruor ad hanc humilitatis perfectiōnem anhelandi.

III. Quinam præcipui gradus Humilitatis, hi videlicet triplices, ex plurimis passim à varijs assignari solitis. 1. Scipsum vilem agnoscere & reputare: nō magni æstimare, nec alijs præferre. 2. Velle ab alijs quoque vilipendi, reputari, tractari, non magni æstimari, laudari, honorari. 3. Se omnium vilissimum, miserrimum, pessimum, spectando ea quæ ex se habet, reputare, & ab alijs reputari optare, & si id fiat, gaudere, quantumvis magnis honoribus, donis, & virtutibus affluat: id quæ non intuitu supplicij, quod metuat, nec præmij, quod speret, sed vni ei beneplaciti Dei, quod solum querat; nec id solum tempore pacis & consolationis cum æquanimitate & promptitudine, sed etiam tempore cuiusvis tentationis & desolationis, cum alacritate & exultatione. O quā hic postremus humilitatis gradus est sublimis! quam rari ad illum pertingunt! quāto studio proinde ad illum contendendum omni, qui magnos Sanctos, tam feliciter eum.

eum conscendentes, imò ancillam SS. Trinitatis humillimam, in hoc gradu excellentissimam, post filium huius virtutis speculum perfectissimum, cupit æmulari.

De Fundamentis perfecta Humilitatis. XLVI.

I. **E**Xpende. I. Fundamentum humilitatis, quod est hominem absque concursu Dei nihil esse, nihil posse, nihil facere, & quidem tam in naturalibus quam supernaturalibus, excepta sola peccati malitia, quæ solū privatio boni est, nihil est, imò peius nihilo est; discurrendo per tria tēpora, quid homo fuit, est, erit: quid potuit, potest, poterit: quid fecit, facit, faciet absque auxilio & concursu diuino; quid nisi purum, putum nihil? iuxta illud Apostoli: *Qui se existimat aliquid esse, cum nihil sit, ipse se seducit. & Non sumus sufficientes aliquid cogitare à nobis quasi ex nobis, sed sufficientia nostra à Deo est. & illud Christi: Sine me nihil potestis facere.* *Gal. 6.* *2. Cor. 3.* *Iob 15.* Quā clarè hoc agnouere magni Sancti humilitate conspicuit? quantò clarius Virgo humillima? Si & tu agnosceres, quam falè te vilem agnosceres & deprimeres? His expensis excitandus affectus propriæ vilipensionis, iuxta primum gradum humilitatis.